

SPOEDCURSUS KARPERVISSEN OP KANALEN

In kanalen is de oeverzone the place to be. Meestal komt alle vis uit dezelfde richting, waardoor je alle aanbeten op één hengel krijgt.

Nederland kent een rijke variatie aan kanalen. Van karakteristieke, smalle kanaaltjes met riet, plompenvelden en sierlijk overhangende bomen tot brede, rechttoe rechtaan scheepvaartkanalen waar grote vrachtschepen doorheen denderen. Toch is ieder kanaal in feite hetzelfde: een kaarsrechte, langwerpige bak water waarin de karpers heen en weer zwemmen en je grotendeels dezelfde tactieken toepast. En wie die basistactieken eenmaal kent, kan op ieder kanaal succesvol aan de bak.

TEKST EN FOTOGRAFIE HERWIN KWINT

Hoewel karpers voortdurend het kanaal op en neer zwemmen, is het vinden van hun trekroute meestal geen lastige opgave. Want vrijwel altijd is de oever-

zone the place to be, hoe breed het kanaal ook is. Zo vis ik ook op de grotere kanalen strak tegen de ijzeren damwanden aan. Zolang er onder de oever maar zo'n 75 cm of meer water

staat, zit je prima. Zo'n ijzeren damwand is trouwens niets anders dan een muur die vol hangt met natuurlijk voedsel als mosseltjes. En daar vissen waar de vis van nature aast is

een basisregel voor alle visserijen. In feite kun je dus op een willekeurige stek aan het kanaal neerploffen en wachten totdat de karper vanzelf voorbij zwemt. Onder het kantje een hengel naar links en een hengel naar rechts en geduldig afwachten maar. Veelal is het niet meer dan dat, einde artikel dus. Of toch niet?

PEILWERK

De oevers van grote scheepvaartkanalen zijn erg monotoon van aard, maar onder water is dat vaak een heel ander verhaal. Zo zijn in ieder kanaal wel onderwaterhotspots – zoals diepere kuilen, steenstort of juist ondieptes – te vinden. Dit zijn gewilde trekpleisters voor migrerende karpers omdat deze onderbrekingen in het bodempatroon vaak veel natuurlijk voedsel herbergen. Het is kinderlijk eenvoudig om deze hotspots met wat peilwerk op te sporen. Aangezien het in de oeverzone moet

gebeuren, kun je het peilwerk beperken tot max. 2 meter uit de kant. Het aangewezen instrument hiervoor is een stevige karperhengel met een zwaar lood eraan. Laat het lood recht onder je hengel-top tot op de bodem zakken. Draai de hengel nu dusdanig strak dat het topoog 20 tot 30 centimeter boven het wateroppervlak blijft. Ga vervolgens aan de wandel en laat het lood om de meter tot op de bodem zakken. Wanneer je hengeltop ineens onder water verdwijnt, is er sprake van een diepteververschil en dus een mogelijke hotspot. Nou zul je niet meteen kuilen vinden die één tot twee meter dieper zijn, maar juist die kuiltjes waar het nét even ietsje dieper is – vaak hoeft dat maar 20 centimeter verschil te zijn – zijn interessant. De geijkte kanaalstekken – zoals overhangende bosjes, ingevallen oevers, driesprongen en bruggen – zijn natuurlijk ook interessant, maar kunnen snel in kracht verliezen wanneer ze te vaak worden bevestigd.

VOERDRIEDAAGSE

Op de meeste kanalen werkt de driedaagse voertactiek erg goed. Voer drie dagen lang, het liefst na het stilvallen van de scheepvaart, een kilo boilies verspreid onder het kantje.

Werp als het even kan in terwijl er bijv. een tractor voorbij denderd. Karpers zijn gewend aan zulke trillingen, die de inslag van het lood camoufleren.

Maak zo een voerstrook van 50 tot 75 meter lengte langs de oever. Voer in de eventueel aanwezige kuiltjes gerust een extra pondje boilies. Vaak levert zo'n actie een dikke bonusvis op. Voer bij aanvang van de vis-sessie nog een pondje boilies over dezelfde lengte en begin

midden op de voerstrook met vissen. Leg de hengels onder de oever en zo'n tien à twintig meter uit elkaar. Indien er een kuil aanwezig is, dan gaat er standaard één hengel in de kuil en met de andere hengel zoek je de voerstrook af. Vang je een vis, dan is het zinvol om steeds verder uit het cen-

trale punt weg te vissen – dus verder naar de buitenkanten van de voerstrook. Vergeet namelijk niet dat wanneer je een vis drilt en schept, dit boven je voerstek gebeurt. Andere azende vissen kunnen hierdoor terughoudend worden. ➤

Op dit soort smalle, ondiepe kanaaltjes kun je de karper met warm weer aan de oppervlakte spotten en zodoende de vaste verblijfplaatsen vinden.

OOST- WEST, KANAAL OP ZIJN BEST

Kies in de maanden april en mei voor een stuk kanaal dat zoveel mogelijk van oost naar west loopt. Een kanaal in die lengterichting geniet elke dag simpelweg net iets meer zonuren dan een die van noord naar zuid loopt. En dat levert in het voorjaar nét even die belangrijke extra graadjes verschil in watertemperatuur op! Dat kun je ook zien aan de hoeveelheid waterdamp boven het water. Soms zie je op bepaalde plekken veel meer waterdamp opstijgen. Zeker weten dat op de plekken waar je veel damp ziet, het water de meeste zonuren krijgt en dus het snelst opwarmt. Ook al gaat het maar om één graad temperatuurverschil, dit kan toch al van invloed zijn op de vangsten. In de zomer is het juist andersom: vis dan onder donkere oevers met schaduw.

Zeker voor grotere kanaalkarper loont het om afwijkende bodemstructuren te bevissen.

NIET STOREN AUB

Een andere manier is om de vissen tijdens de eerste fase van de drill lekker het ruim op te laten zwemmen, mits er geen obstakels staan natuurlijk. Hoe verder buiten je voerzone je een vis drilt en schept, des te beter je de rust op de voerplek bewaart. Na iedere gevangen vis, voer ik bij. Niet een paar handjes boven op mijn onderlijnsysteem, maar lekker verspreid onder het kantje. Laat ze maar zoeken en zwemmen; zo werkt het zelfhaaksysteem ook veel beter. Een bewaarzak met vis erin boven op je stek hangen is trouwens ook niet echt slim, want dit verstoort de essentiële rust alleen maar. Meer rust betekent overigens ook dat ik geknield mijn hengels in leg en voorzichtig mijn steuntjes de grond in druk. Er is mij alles aan gelegen om de karpers zo min mogelijk te verstoren.

SMALLE KANALEN

Smalle, ondiepe kanaaltjes zijn wat het voorgaande betreft weer een verhaal apart. De vinnen van de karpers

Gebruik een mega cupset – een voerschip op een stevige vaste stok – om subtiel en geruisloos je voer en rig te droppen.

staan hier op scherp, want ze vernemen op dit type water meteen iedere afwijkende beweging of geluid van buitenaf. Dit betekent dat alleen al het dichtdoen van je autodeur een

belangrijk onderdeel vormt van een geslaagde visdag. Overdreven? Volmondig neen. Het aantal keren dat ik iemand met een forse zwaai de autodeur heb zien dichtslaan

en vervolgens een geschrokken karpers een boeggolf door het kanaal zag veroorzaken, zijn niet meer op de vingers van twee handen te tellen. Let er bij de benadering van het water dus op dat je zo onopvallend mogelijk gedraagt.

EXTRA V-STEUNTJE

Laat je lijn vanaf je hengel (die al op steunen ligt) via een V-steuntje het kanaal in lopen – mits er geen obstakels zijn. Zo loopt je lijn strak langs de damwand het kanaal in en ligt er geen onnodig lang stuk lijn over de bodem. Dit zou lijnschuwe vissen alleen maar verjagen. De beetindicatie is altijd een run, ook als de vis naar je toe zwemt. Het gebruik van een swinger of hanger is dus overbodig. Bij een run loop je rustig naar het V-steuntje, lift je de lijn eruit en kan het drillen beginnen.

Laat je lijn via een extra V-steuntje pal onder de oever pas het water in lopen.

VAST VERBLIJF

Kenmerkend voor kleine kanaaltjes is dat de karpers hier vaak een vaste verblijfplaats hebben. De vissen hebben een duidelijke voorkeur voor een klein gebied waar ze zich voor een langere periode veilig wanen. Vaak staat er net wat meer riet of is het plompenveld er net even iets groter. Het zijn wederom die kleine verschillen in het monotone karakter van het kanaal die de karpers weet te waarderen. Deze vaste verblijfplaatsen worden ook wel holding areas genoemd. Tijdens een warme zomerdag kun je deze plekken vrij simpel opspeuren, omdat de karpers er dan vaak aan de oppervlakte liggen te zonnebaden. Een goede polaroidbril is hierbij een essentieel hulpmiddel. Ook een getraind oog om karpers op te speuren, komt goed van pas: vissen spotten, is vissen vangen! ◀